

BU KİTAP; YENİDEN DİRİLİŞİ, HAŞRİ VE AHİRETİ İSPATLIYOR

Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri'nin yazdığı Risale-i Nur Külliyyatı içinde yer alan "10. SÖZ – HAŞİR RİSALESİ" Yeniden Dirilmeyi, Haşri ve Ahiretin Varlığını İspatlıyor.

10. SÖZ, HAŞİR RİSALESİNİN TAMAMINI OKUMAK İÇİN AŞAĞIDAKİ LİNKİ TIKLAYINIZ (PDF ENVAR NEŞRİYAT BASKISINDAN ALINMIŞTIR.)

HAŞİR RİSALESİ PDFİndir

HAŞİR RİSALE'SİNDEN BAZI BÖLÜMLERİ

Allah vardır ve birdir

"Bir köy muhtarsız olmaz. Bir iğne ustasız olmaz, sahipsiz olamaz. Bir harf kâtipsiz olamaz, biliyorsun. Nasıl oluyor ki nihayet derecede muntazam şu memleket hâkimsiz olur?

Daimî bir cemal, zâil müştaka razı olamaz

"O daimî cemal, müştak seyirci ve istihsan edicilerin devam-ı vücudlarını ister. Çünkü daimî bir cemal, zâil müştaka razı olamaz. Zira dönmek üzere zevale mahkûm olan bir seyirci, zevalin tasavvuruyla muhabbeti adâvete döner, hayret ve hürmeti tahkire meyleder. Çünkü insan, bilmediği ve yetişmediği şeye düşmandır. Halbuki şu misafirhanelerden herkes çabuk gidip kayboluyor. O kemal ve o cemalin bir ışığını belki zayıf bir gölgesini, bir anda bakıp doymadan gidiyor."

Hiç mümkün müdür ki: Gösterdiği âsâr ile nihayetsiz bir kerem ve nihayetsiz bir rahmet ve nihayetsiz bir izzet ve nihayetsiz bir gayret sahibi olan şu âlemin Rabb'i; kerem ve rahmetine lâıyk mükâfat, izzet ve gayretine şayeste mücazatta bulunmasın?

Bir dâr-ı saadet olacaktır

"Bu âlemin mutasarrıfının madem nihayetsiz böyle bir keremi, nihayetsiz böyle bir rahmeti, nihayetsiz öyle bir celal ve izzeti vardır. Nihayetsiz celal ve izzet, edepsizlerin te'dibini ister. Nihayetsiz kerem, nihayetsiz ikram ister. Nihayetsiz rahmet, kendine lâıyk ihsan ister. Halbuki bu fânî dünyada ve kısa ömürde, denizden bir damla gibi milyonlar cüzden ancak bir cüzü yerleşir ve tecelli eder. Demek o kereme lâıyk ve o rahmete şayeste bir dâr-ı saadet olacaktır. Yoksa gündüzü ışııyla dolduran güneşin vücudunu inkâr etmek gibi bu görünen rahmetin vücudunu inkâr etmek lâzım gelir. Çünkü bir daha dönmek üzere zeval ise şefkati musibete, muhabbeti hırkate ve nimeti nıkmete ve akli meş'um bir âlete ve lezzeti eleme kalbettirmekle hakikat-i rahmetin intıfası lâzım gelir."

Bir mahkeme-i kübraya bırakılıyor

“Hem o celal ve izzete uygun bir dâr-ı mücazat olacaktır. Çünkü ekseriya zalim izzetinde, mazlum zilletinde kalıp buradan göçüp gidiyorlar. Demek bir mahkeme-i kübraya bırakılıyor, tehir ediliyor. Yoksa, bakılmıyor değil. Bazen dünyada dahi ceza verir. Kurûn-u sâlifede cereyan eden âsi ve mütemerrid kavimlere gelen azaplar gösteriyor ki insan başı boş değil, bir celal ve gayret sillesine her vakit maruzdur.”

İnsan başıboş bırakılmamıştır

“Evet, hiç mümkün müdür ki insan umum mevcudat içinde ehemmiyetli bir vazifesi, ehemmiyetli bir istidadı olsun da insanın Rabb’i de insana bu kadar muntazam masnuatıyla kendini tanıttırsa, mukabilinde insan iman ile onu tanımazsa; hem bu kadar rahmetin süslü meyveleriyle kendini sevdirse, mukabilinde insan ibadetle kendini ona sevdirmese; hem bu kadar bu türlü nimetleriyle muhabbet ve rahmetini ona gösterse; mukabilinde insan şükür ve hamdle ona hürmet etmese cezasız kalsın, başı boş bırakılsın, o izzet, gayret sahibi Zat-ı Zülcelal bir dâr-ı mücazat hazırlamasın?”

“Hem hiç mümkün müdür ki: O Rahman-ı Rahîm’in kendini tanıttırmasına mukabil, iman ile tanımakla ve sevdirmesine mukabil, ibadetle sevmek ve sevdirmekle ve rahmetine mukabil, şükür ile hürmet etmekle mukabele eden mü’minlere bir dâr-ı mükâfatı, bir saadet-i ebediyeyi vermesin?”

İnsanın beka ihtiyacı karşılıksız bırakılmaz

“Hiç mümkün müdür ki böyle en küçük bir mahlukun en küçük bir hâcetinin imdadına koşan bir adalet ve hikmet, insan gibi en büyük bir mahlukun beka gibi en büyük bir hâcetini mühmel bıraksın? En büyük istimdadını ve en büyük sualini cevapsız bıraksın? Rububiyetin haşmetini, ibadının hukukunu muhafaza etmekle muhafaza etmesin?”

“Halbuki şu fânî dünyada kısa bir hayat geçiren insan, öyle bir adaletin hakikatine mazhar olamaz ve olamıyor. Belki bir mahkeme-i kübraya bırakılıyor. Zira hakiki adalet ister ki: Şu küçücük insan, şu küçüklüğü nisbetinde değil, belki cinayetinin büyüklüğü, mahiyetinin ehemmiyeti ve vazifesinin azameti nisbetinde mükâfat ve mücazat görsün.”

Zat-ı Cemil-i Zülcelal’in daimî bir cehennemi ve ebedî bir cenneti bulunacaktır.

“Madem şu fânî, geçici dünya; ebed için halk olunan insan hususunda öyle bir adalet ve hikmete mazhariyetten çok uzaktır. Elbette âdil olan o Zat-ı Celil-i Zülcemal’in ve Hakîm olan o Zat-ı Cemil-i Zülcelal’in daimî bir cehennemi ve ebedî bir cenneti bulunacaktır.”

Hüsün ve cemal, görmek ve görünmek ister.

“Demek hüsün ve cemal, görmek ve görünmek ister. Görmek, görünmek ise müştak seyirci, mütehayyir istihsan edicilerin vücudunu ister. Hüsün ve cemal, ebedî sermedî olduğundan müştakların devam-ı vücudlarını ister.”

En gizli bir sesi duyan, insanın en yüksek duasını işitir

“Hiç mümkün müdür ki: En edna bir hâceti, en edna bir mahlukundan görüp kemal-i şefkatle ummadığı yerden is’af eden ve en gizli bir sesi, en gizli bir mahlukundan işitip imdat eden, lisan-ı hal ve kâl ile istenilen her şeye icabet eden nihayetsiz bir şefkat ve bir merhamet sahibi bir Rab; en büyük bir abdinden, en sevgili bir mahlukundan en büyük hâcetini görüp bitirmesin, is’af etmesin; en yüksek duayı işitip kabul etmesin?”

Hiç mümkün müdür...

“Hiç mümkün müdür ki gökte, yerde, karada, denizde; yaş kuru, küçük büyük, âdi âlî her şeyi kemal-i intizam ve mizan içinde muhafaza edip bir türlü muhasebe içinde neticelerini eleyen bir hafîziyet; insan gibi büyük bir fıtratta, hilafet-i kübra gibi bir rütbede, emanet-i kübra gibi büyük vazifesi olan beşerin rububiyet-i âmmeye temas eden amelleri ve fiilleri muhafaza edilmesin,

muhasebe eleğinden geçirilmesin, adalet terazisinde tartılsın, şayeste ceza ve mükâfat çekmesin? Hayır, aslâ!”

Koca baharı görmüyor musun?

“Görmüyor musun ki koca baharın hep çiçekli, meyveli bütün mevcudatı ve bunların kendilerine göre bütün sahaif-i a’mali ve teşkilatının kanunları ve suretlerinin timsalleri; mahdud bir miktar tohumcuklar içlerinde yazarak muhafaza ediliyor. İkinci bir baharda, onlara göre bir muhasebe içinde sahife-i amellerini neşredip kemal-i intizam ve hikmet ile koca diğer bir bahar âlemini meydana getirmekle hafîziyetin ne derece kuvvetli ihata ile cereyan ettiğini gösteriyor.”

İnsanın amelleri hıfzedilip kaydediliyor

“Acaba geçici, âdi, bekasız, ehemmiyetsiz şeylerde böyle muhafaza edilirse âlem-i gaybda, âlem-i âhirette, âlem-i ervahta rububiyet-i âmmede mühim semere veren beşerin amelleri, hıfz içinde gözetilmek suretiyle ehemmiyetle zapt edilmemesi kabil midir? Hayır ve aslâ!”

Allah (c.c.); Haşri yapacak, insanı yeniden diriltecek, mahkeme-i kübrayı açacak ve cennet ve cehennemî yaratacaktır.

“Hiç mümkün müdür ki: Ölmüş, kurumuş koca arzı ihya eden ve o ihya içinde her biri beşer haşri gibi acib, üç yüz binden ziyade enva-ı mahlukatı haşir ve neşredip kudretini gösteren ve o haşir ve neşir içinde nihayet derecede karışık ve ihtilat içinde, nihayet derecede imtiyaz ve tefrik ile ihata-i ilmiyesini gösteren ve bütün semavî fermanlarıyla beşerin haşrini vaad etmekle bütün ibadının enzarını saadet-i ebediyeye çeviren ve bütün mevcudatı baş başa, omuz omuza, el ele verdirip emir ve iradesi dairesinde döndürüp birbirine yardımcı ve musahhar kılmakla azamet-i rububiyetini gösteren ve beşeri, şecere-i kâinatın en câmi’ ve en nazik ve en nâzenin en nazdar en niyazdar bir meyvesi yaratıp kendine muhatap ittihaz ederek her şeyi ona musahhar kılmakla, insana bu kadar ehemmiyet verdiğini gösteren bir Kadîr-i Rahîm, bir Alîm-i Hakîm, kıyameti getirmesin? Haşri yapmasın ve yapamasın? Beşeri ihya etmesin veya edemesin? Mahkeme-i kübrayı açamasın? Cennet ve cehennemî yaratamasın? Hâşâ ve kellâ!”

Dünyanın vücudu gibi kat’î olarak âhiret de vardır

“Madem dünya var. Ve dünya içinde bu âsârıyla hikmet ve inayet ve rahmet ve adalet var. Elbette dünyanın vücudu gibi kat’î olarak âhiret de var. Madem dünyada her şey bir cihette o âleme bakıyor. Demek oraya gidiliyor. Âhireti inkâr etmek, dünya ve mâfîhayı inkâr etmek demektir. Demek, ecel ve kabir insanı beklediği gibi cennet ve cehennem de insanı bekliyor ve gözlüyor.”

En büyük bir fani, en küçük bir cihazat-ı insaniyeyi doyurmuyor

“Mesela, aklın bir hizmetkârı ve tasvircisi olan kuvve-i hayaliyeye denilse ki: “Sana bir milyon sene ömür ile saltanat-ı dünya verilecek fakat âhirde mutlaka hiç olacaksın.” Tevehhüm aldatmamak, nefis karışmamak şartıyla “oh” yerine “âh” diyecek ve teessüf edecek. Demek en büyük fânî, en küçük bir âlet ve cihazat-ı insaniyeyi doyuramıyor. İşte bu istidattandır ki insanın ebede uzanmış emelleri ve kâinatı ihata etmiş efkârları ve ebedî saadetlerinin envaina yayılmış arzuları gösterir ki bu insan ebed için halk edilmiş ve ebede gidecektir. Bu dünya ona bir misafirhanedir ve âhiretine bir intizar salonudur.”

Madem Allah var, o zaman ahiret de vardır

“Evet, madem ezelî, ebedî bir Allah var; elbette saltanat-ı uluhiyetinin sermedî bir medarı olan âhiret vardır. Ve madem bu kâinatta ve zîhayatta gayet haşmetli ve hikmetli ve şefkatli bir rububiyet-i mutlaka var ve görünüyor. Elbette o rububiyetin haşmetini sukuttan ve hikmetini abesiyetten ve şefkatini gadirden kurtaran ebedî bir dâr-ı saadet bulunacak ve girilecek.”

10. SÖZ, HAŞİR RİSALESİNİN TAMAMINI OKUMAK İÇİN AŞAĞIDAKİ LINKİ TIKLAYINIZ (PDF ENVAR NEŞRİYAT BASKISINDAN ALINMIŞTIR)

HAŞİR RİSALESİ PDFİndir